

[Undervisningsministeren.]

lings spørgsmål her som udtryk for, at Poul Hartling vil være med til at skaffe disse øgede midler, og det er jeg selvfølgelig taknemlig for.

Hvad specielt de private realskoler angår, gav jeg på Danmarks Realskoleforenings møde i oktober udtryk for, at jeg var opmærksom på, at den nuværende ordning for de private realskoler ikke er tilfredsstillende, navnlig ikke for de private realskoler, der ikke har hovedskoleklasser.

Netop på grund af de private realskolars særlig vanskelige stilling gav jeg også udtryk for, at vi er parat til at se på, om der kunne findes en midlertidig løsning for disse skoler, som ikke fik konsekvenser for andre private skoleformer på et tidspunkt, hvor vi endnu afventer udvalgsarbejdets resultat.

Det samme gav jeg allerede udtryk for ved den forhandling, som jeg i september måned havde med den private realskoles bestyrelse og lærerforening, hvor det blev aftalt, at foreningerne skulle fremsætte forslag til sådanne midlertidige foranstaltninger, der rent foreløbigt kunne hjælpe de private realskoler. Det må nu vise sig, om der kan findes en sådan rent midlertidig særforanstaltning for de private realskoler. Og jeg må derefter undersøge, om der er mulighed for at skaffe de nødvendige økonomiske midler.

Da det måske kan være af interesse, skal jeg oplyse, at der i dag eksisterer 103 private realskoler. Der er i de sidste 5 år nedlagt 19 skoler, mens der til gengæld i samme tidsrum er oprettet 11 nye private realskoler.

Af *Chr. Madsen* til undervisningsministeren (28. oktober 1966):

„Vil ministeren søge lærlingeloven optaget til snarlig revision?“

Undervisningsminister *K. B. Andersens* svar (8. november 1966):

I den redegørelse, som statsministeren afgav ved folketingets åbning, hed det om erhvervsuddannelserne:

„Erhvervsuddannelserne er under løbende revision. Regeringen er opmærksom på problemerne omkring lærlingeuddannelsen, herunder også på spørgsmålet om

en til danske samfundsforhold tilpasset anvendelse af de seneste erfaringer fra udlandet. Overvejelser om erhvervsuddannelseslovgivning må tages op i nært samarbejde med de faglige organisationer og med erhvervslivet.“

Hr. Chr. Madsen vil altså allerede derigennem have fået svar og vide, at vi er opmærksom på problemerne omkring lærlingeuddannelsen. Jeg kan føje til, at vi i ministeriet — bl. a. inspireret af den debat, som lærlingene landet over selv har sat i gang — arbejder med, hvorledes en reform af erhvervsuddannelseslovgivningen bedst og hurtigst kan gennemføres. Det må være rigtigt at finde frem til en lovgivning, der er i nøje overensstemmelse med udviklingen i erhvervslivet, og som er præget af den smidighed, som vore andre uddannelser i stigende grad præges af.

Med hensyn til de økonomiske muligheder for at gennemføre en faglig uddannelse finder jeg grund til at nævne, at spørgsmålet om de økonomiske vilkår for unge under uddannelse, herunder lærlinge, behandles i et udvalg om den fremtidige støtteordning for unge under uddannelse, og at man både for unge, der ønsker en faglig uddannelse, og for andre unge under uddannelse må tilstræbe en sådan ordning, at alle unge kan få den uddannelse, de har lyst og evner til.

Jeg kan endvidere nævne, at der i den kollegielov, der blev vedtaget i foråret, blev taget særligt hensyn til, at kollegiebyggeriet fremtidigt også kan komme lærlingene til gode.

Med den samfundsmæssige udvikling, vi er inde i, er det helt nødvendigt, at den grundlæggende faglige uddannelse har en sådan bredde, at vi ikke „båser“ de unge på et for snævert grundlag og derved begrænser deres muligheder både inden for faget og uden for faget.

Af *Arne Larsen* til boligministeren (7. november 1966):

„Agter ministeren at foreslå tidsfristen for afslutningen af lejevurderingerne udskudt?“

Det er ganske åbenbart, at de tidsfrister, som i lov om lejevurdering er fastsat for afslutningen af lejevurderingerne såvel af